

BIBELSK TRO

Nr. 2
April 1995

4. årgang

Påske-
utgave

utgir tidsskriftet
Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å fremme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs.

Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstår i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veileding til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-

skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om «Skriften alene», «rettferdigjørelsen ved tro på Kristus alene» og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegevhusholdningen.

Styret:

Lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), forkynner/cand. theol. Kristoffer Fjelde (nestformann), misjonær/rektor Reidar Eriksen (sekretær), ingeniør Gordon Landro og avd.leder Olav Stokka.
Varamenn: Adjunkt Gunnar Holth, misjonær/cand. theol. Olav Toft, avd.leder Tor Ydstebø, bonde Ola Borrevik og bedriftsleder Gunleif Handeland.

Rådet:

Rådgiver/sosialøkonom Dagfinn J. Hansen, jordbruksavløser Jan Ove Hegdal, bonde/cand. theol. Arvid Joramo, bonde Leif Jan Krogdal, bonde Samuel Norland, misjonær/cand. theol. Guttorm Raen.

Faste medarbeidere

i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, lærer/cand. theol. Eivind Gjerde, adjunkt Gunnar Holth, lærer Reidulf Tværåli, misjonsskolelærer/dr. Norvald Yri.

BIBELSK TRO

Fritt, uavhengig tidsskrift
på evangelisk-luthersk grunn

Redaksjon:

Olav Hermod Kydland

Guttorm Raen

Olav Toft

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadr.:**

Postboks 264, 4350 Nærø
Fax 51 43 22 82

Abonnement og gaver:

Kleppveien 894,
4063 Voll

Postgiro: 0825 0578300
Bankgiro: 3290.07.77786

Kasserer: Kristian Byberg
Tlf. 51 65 41 01

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 100,-
Til andre land kr. 125,-
Skoleungdom kr. 70,-

*Redaksjonen er ansvarlig for alt som kommer fram i lederspalten.
Konkrete synspunkter forøvrig står de respektive forfattere ansvarlig for. Red. deler nødvendigvis ikke alle disse, men er ansvarlig for at ikke noe bryter med stiftelsens formål og grunnlag. Untak fra dette kan være yttringer i klipp- og leserbrevspalten.*

Ettertrykk kan skje med kildeangivelse.

Layout: Narve Holmen
Steinkjer Trykkeri AS
Tlf. 74 16 30 00

Nr. 2 April 1995:

Påske

Olav Hermod Kydland

Side **2**

Den åpne grav – den åpne himmel

Carl Fr. Wisloff

» **3**

Oppstandelsen

Øivind Andersen

» **4**

Korset – blodet – nåden

Hans Erik Nissen

» **6**

«Peter falt, men ble opprettet»

Gunnar Holth

» **8**

Nyttig og unnyttig tro

Kristoffer Fjelde

» **9**

Er trua di eit bedrag?

Gunnar Holth

» **11**

Hva gagner?

Guttorm Raen

» **12**

Til deg som er engstelig

Olav Fjermedal

» **13**

Arken – Ordet – Jesus

Steen Zink

» **14**

Frelesesvisshet

Oddvar Dahl

» **17**

Forløsningen i Kristus

Kjell Dahlene

» **20**

God påske!

Vi vil gjerne ønske alle våre lesere en god og fredfull påske med to vers av Hans Adolph Brorson:

Har du mange synder,

Jesus deg forkynner:

Gjelden er betalt!

*Her er ingen vrede,
nåden den er rede,
som utsletter alt*

Jesu død

og alt han brøt

Gjennom dødens vold

og vrede

Det for deg jo skjedde.

Derfor alle vegne

kan du deg tilegne

med et trøstig mod:

Jesus for deg døde,

*for din skyld og brøde
og igjen oppstod*

Grip kun til!

Han gjerne vil

være din med hva

han eier,

med sin død og seier.

Neste utgave av Bibelsk Tro kommer i mai.

Påske

Påskens budskap forteller oss om en kjennsgjerning som skjedde på et bestemt sted til en bestemt og fastsatt tid i historien.

Det er et budskap om korsfestelse, død og oppstandelse.

Det handlet om en gigantisk kamp og et vidtrekkende oppgjør mellom Den treenige Gud og Djævelen og hans åndehær i himmelrommet.

Kampen stod om menneskene, Guds ypperste skapning, og arenaen var i denne verden. Kulminasjonen av oppgjøret foregikk utenfor byporten i Jerusalem – på Golgata.

På Golgata fant det også sted et annet oppgjør – mellom Gud og menneskeheten, hvor Jesus gikk i syndige menneskers sted og led døden – den legemlige, åndelige og evige død – under Guds vrede og dom. Han ble gjort til synd (2 Kor 5,21), ble en forbannelse for oss (Gal 3,13), og Gud fordømte synden i kjødet (Rom 8,3).

Korsfestet

På det midterste kors ble Guds Lam, Jesus Kristus, hengt flankert av forbrytere som hadde fått sin rettferdige dom.

Mellan disse to hang han som er til fra evig tid, og som alt er skapt til og ved, men som i tidens fylde ble kjød (menneske), født under moseloven og levde i

samsvar med den. Han som bare hadde gjort godt, forknyt Guds rike, helbredet syke og vakte opp døde, ble nå korsfestet som en forbryter sammen med forbrytere.

En hedensk filosof betegner denne død som «den verste og grusomste», «Å død lem for lem», har en annen sagt. For jødene var det å bli hengt uttrykk for en forbannelse: «For det står skrevet: Forbannet er hver den som henger på et tre» (Gal 3,13).

Seierherre

«Det er fullbrakt», lød det fra Jesu munn. Hva skjedde på Golgata kors?

– Han bar våre synder på sitt legeme på korset. – Han naglet skyldbrevet til korset. – Han tok bort landets misgjerninger på en dag. – Han ble gjort til synd for menneskeheten.

«Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset» (Kol 2,15), og ved sin død har han gjort «til intet den som hadde dødens velde, det er djævelen» (Heb 2,14).

Den tredje dag stod Jesus opp fra de døde og åpenbarte seg for kvinnene ved graven og senere for sine disipler. Døden og dødsriket kunne ikke holde på ham: «For sin død, den døde han en gang for synden, men sitt liv, det lever han for Gud» (Rom 6,10).

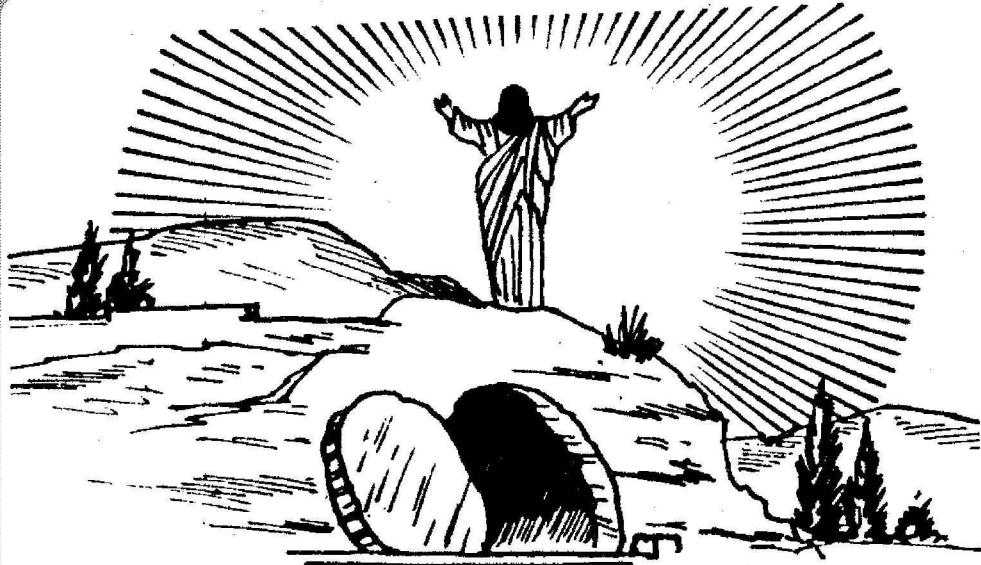
Påsken 1995

Den kristne tro er helt avhengig av disse historiske kjennsgjerninger som fant sted den første påske. I vår tid med naturkatastrofer, krig og uro og hvor forfalls- og frafallskreftene er øynefallende, er det godt å vite at det er noe som står fast om alt annet rokkes. Vi har Guds ufeilbare Ord som forteller oss om den Herre Jesus Kristus, hans liv og gjerning, og som gjør oss vis til frelse. «I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom» (Ef 1,7). – *Herren være lovet!*

OLAV HERMOD KYDLAND

*«Ja, det at Gud er mild og lot seg ved sin Sønn forson
Det ord om Jesu død og blod
det har så sterkt en tone
at det oppvekker den igjen
som døde før i synden hen
når han det til seg tager.»*

HANS ADOLPH BRORSON

Den åpne grav – den åpne himmel

Det var stor opphisselse og forvirring på alle hold. Ingen skjønte hva som nå var skjedd. Graven var tom – Jesu døde legeme var rett og slett forsvunnet! Alle de fire evangeliene forteller om dette, og alle gir samme inntrykk: Ingen skjønte noen ting.

Ikke så underlig, kanskje – for Jesu oppstandelse er så veldig en sak at det er bare Guds Ord og Ånd som kan gi lys over det som er skjedd.

Det går an å si det så enkelt: Jesu åpne grav forteller oss at himmelen nå er åpen. Adams syndige ætt levde under en lukket himmel. Samfunnet med Gud ble brutt ved syndefallet. Menneskenes barn blir født som syndige skapninger. Alle menneskers tanker og hensikter er onde fra deres første stund (1 Mos 6,5). Himmelten er lukket. Bare Guds nådes løfter om en kommende frelser kunne gi glimt av håp.

Men Guds egen Sønn kom ned til oss i vår nød. Han gjorde seg så ett med oss at han tok vår synds skyld og straff på

seg. Så døde han under denne syndebyrde, idet han ble en forbannelse for oss (Gal 3,13).

Da kunne graven ikke holde på ham. Gud vakte sin Sønn opp av graven. Graven var tom.

Denne åpne grav sier meg at Guds himmel nå er åpen. Han er oppstanden, å store bud! Min himmel er nå åpen!

Påsken er livets høytid. Døden er overvunnet. Døden og graven er ikke det siste. Den som hører Jesus til, vet for visst: «Som han oppstod, skal jeg oppstå. Det er fullgodt å tenke på!»

Om Jesus ennå venter med å komme, så skal vi dø og legges i graven. Men Jesu venner vet: Jesus seiret over døden da han tok straffen for all synd og betalté for all syndegjeld. Gud stengte himmelen for Adams falne slekt. Men Jesus åpnet den igjen. *Halleluja!*

Leser: Du har vel tatt imot ham som din Frelser? Så la oss feire påske med glede. Jesus lever! Himmelten er åpen!

CARL FR. WISLOFF

Oppstandelsen

Urkirken

Et spørsmål enhver kristen gjør rett i å stille er; hvordan var forkynnelsen i den eldste menighet? Hva var det sentrale i forkynnelsen den gang?

For å få svar på dette spørsmålet må vi gå til Skriften. Der får vi nøyaktig vite hva som var urkirkens forkynnelse. Det er nemlig apostlenes forkynnelse som var den autoritative forkynnelsen i urkirken, og la meg tilføye: Det er apostlenes forkynnelse som til enhver tid skal være den autoritative forkynnelsen i den kristne kirke.

Da apostlene skulle velge en ny apostel til å overta Judas sitt embete, var et av de mest avgjørende kriteriene at vedkommende hadde vært vitne til Jesu oppstandelse. Slik leser vi det i Apostlenes gjerninger kap. 1 v. 22 «– en av disse menn bør sammen med oss være vitne til hans (Jesu) oppstandelse». Den mann som skulle bli en troverdig apostel måtte være et øyenvitne til Jesu liv, men fremfor noe annet måtte han være vitne til Jesu oppstandelse.

Hvorfor var dette så viktig? Jo, fordi det var i særlig grad budskapet om oppstandelsen som gav de første kristne kraft og frimodighet i troen. I Apostlenes gjerninger kap. 4 v. 33 heter det: «Med stor kraft bar apostlene fram vitnesbyrdet om Herren Jesu oppstandelse, og stor nåde var over dem alle.» Kraften i vitnesbyrdet lå i oppstandelsesbudskapet. Så viktig var forkynnelsen av dette i urkirken at Paulus kunne si: «..er Kristus ikke oppstått, da er vår forkynnelse intet, og den tro dere har, er intet» (1 Kor 15,14).

Vantroens angrep

Nettopp fordi oppstandelsens budskap er det avgjørende ledd i den kristne tro, har også vantroen og forargelsen reist seg sterkest mot dette punkt. Dette fikk også urkirken erfare. «Mens de talte til folket, kom prestene og høvedsmannen for tempelvakten og saddukeerne over dem. De var harme over at de lærte folket

og forkynte oppstandelse fra de døde i Jesus» (Apg 4,1 flg).

På samme måten har det vært opp igjennom hele kirkens historie, og det er slik også i dag. Vi møter den samme forargelsen som urkirken møtte i sin tid. Ikke minst gjennom den liberale teologi. Den kan tale varmt om Jesu døds betydning, men oppstandelsen fornekter den i vantro. Man har søkt å omtolke budskapet og forandre apostlenes vitnesbyrd, men sannheten er den som apostlene vitner, nemlig at «Kristus er oppstått og han er blitt førstegroden av dem som er sovnet inn» (1 Kor 15,20).

Bekjennelsen

I urkirken var oppstandelsesvitnesbyrdet selve *beviset* for kristendommens sannhet. Apostlene var som sagt øyenvitner som vitnet om det de hadde sett og hørt. Evangeliene er slike vitnesbyrdb, hvor Gud gjennom sine vitner forkynner for oss det som Herren åpenbarte for dem i Jesus Kristus. Og på bakgrunn av disse vitnesbyrdb har den kristne kirke alltid bekjent seg til den korsfestede og *oppstandne* Herre og Frelser, Jesus Kristus. I alle de oldkirkelige bekjennelsene tales det om Jesu oppstandelse på den tredje dagen.

Som sagt var oppstandelsen det endelige beviset på kristendommens sannhet. Dette er fremdeles sant! Det er også vårt bevis! Det er nemlig Guds eget bevis for at Jesus er den han er. Paulus forkynner i Romerbrevet kap. 1 v. 4 at Jesus «er godt gjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde». Gud har ved Jesu oppstandelse fra de døde, bevist og bevitnet for oss at Jesu frelsesverk er fullkomment. Derfor er oppstandelsen ikke bare vår bekjennelse, men først og fremst Guds bekjennelse til oss. Kan vi motta en mer troverdig bekjennelse?

Jesus lever

Jesus lever og han er vår bror. Dette er også en side ved oppstandelsens bud-

Han har ordna mi sak med Gud

*Jesus har ordna mi sak med Gud.
Nå står eg kledd i eit heilagt skrud.
Han tok mi synd og mi skuld på seg,
opna til livs-landet veg.*

*Du, men det kosta eit lidings-hav,
då han det herlege offeret gav.
Difor i tid og i øva all
høglova honom me skal.*

*Takk vere Jesus, som ofra seg,
ordna det er millom Gud og meg.
Skuldbrevet sletta, – så er eg fri,
sæl og full-enda til evig tid.*

TRYGVE BJERKRHEIM

skap. Først etter oppstandelsen kaller Jesus disiplene for «brødrene» (Mat 28,10) og sier til dem: «min Far og deres Far, min Gud og deres Gud» (Joh 20,17). Dette betyr av vi nå har fått en stedfortreder, en talsmann, en representant som taler vår sak ved Guds høyre hånd. Hvor stort og herlig dette er kan vi ikke fatte, men bare glede og fryde oss over. Dette gir oss frimodighet, trøst og hjelp i all nød. Tenk, vår bror ved allmaktens høyre hånd! Her har vi utgangspunktet for all kristen frimodighet og grunnlaget for all kristen misjon. Den oppstandne Frelser forkynner oss: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord, gå derfor ut...» Jesus lever! Det er vårt håp.

Dette at Jesus lever, og at han med sin oppstandelse også har vunnet oss seier over døden, er en vidunderlig trøst. Døden er overvunnet og Jesus sier: «Den som tror på meg skal leve om han enn dør» (Joh 11,25). Alt dette er den tomme grav vitnesbyrd om.

Oppstandelsens betydning

Som vi tidligere har sett, er oppstandelsen selve fundamentet i vår kristne tro. Faller oppstandelsen bort, faller hele kristendommen også bort. Dette kan ikke sies klart og tydelig nok.

Når dette altså er sagt, må ikke vi begynne å bygge på et annet fundament enn dette. Der hvor apostlene talte om oppstandelsen, må ikke vi tale om omvendelse og tro. Der hvor apostlene talte

om den levende Frelser, må ikke vi tale om hva vi skal være og gjøre som kristne. Der hvor apostlene regnet med Kristus, må ikke vi regne med vår kristendom.

Helvetes porter

Jesu oppstandelse sprengte i stykker helvetes porter. Det er sant som Grundtvig sier det i sin mektige påskesalme: «helvede greder, himlen seg gleder». Løftet om at «helvetes porter ikke skal få makt over Guds menighet» (Mat 16,18) er en forutsigelse av at Kristus skal stå opp fra helvetes avgrunn etter at han har sprengt dets lenker og vunnet oss en evig frihet og seier.

ØIVIND ANDERSEN

Den dagen jeg satte meg ned for å skrive dette stykket av Øivind Andersen til Bibelsk Tro, mottok jeg meldingen om at Øivind hadde flyttet hjem til Jesus. Derfor ble oppstandelsens budskap også så meget mere levende for meg. Nå har Øivind nådd målet, fullendt løpet, bevart troen.

Det er mitt ønske at Øivinds forkynelse må leve videre og med det fortsatt få være til velsignelse.

DAG ØIVIND ØSTERENG

Korset – blodet – nåden

Tre ord betyder alt for en kristen. De er den akse, som hele kristenlivet drejer sig om. De er det centrum, som et Guds barn vender tilbage til igen og igen. De er kraftkilden, som aldrig tømmes. Korset – blodet – nåden.

Korset

Korset betyder, at du har en forsonet Gud. Uden korset var du præsigt Guds vrede, og den er det mest forfærdelige af alt. Det ser du på Golgata. Guds vrede

betyder en lukket himmel, et evigt mørke og fortvivlelse råb: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig? I helvede er Gud tavs.

Det er synden, som er ophav til vreden. Vi fatter ikke syndens alvor og følger, før vi oplyses gennem Guds ord og Helligånden. Når du ser dig selv i sandhedens klare og gennemtrængende lys, forfærdes du. Intet er så forfærdeligt som en anklaget og dømt samvittighed. Da bliver ét spørgsmål brændende: Hvordan skal jeg få hjælp?

Egne forsøg på grundlæggende at ændre tingenes tilstand er umulige. Vel kan der pyntes på det ydre. Det udrydder ikke syndens gift i hjerteroden.

Kun et eneste sted kan du få hjælp. Det er ved korsets fod hos Jesus. Der søger du til gengæld heller ikke forgæves. Korset er sejrens og frelsens tegn.

Korset sejrede over Guds vrede. Vreden fortærede Jesus. Da den gjorde det, ophørte den. Det betyder ikke, at Gud ikke er vredens Gud. Det er han i al evighed, men der er et sted, hvor hans vrede ikke er. Det er ved Jesu kors. Al Guds vredes kraft var der langfredag. Nu er den der aldrig mere.

Hvor er vreden forsvundet? Det er, fordi synden er borte. Jesus bar vore synder op på korsets træ; men han bar dem ikke ned igen. Jesus hang på korsets træ som et fastnaglet gældsbevis. Det forunderlige er, at skyldbrevet forsvandt ved at blive slået fast. Gud udslettede det. Han tog det bort.

Er det da underligt, at korsets tegn er dit livs tegn? Du blev mærket med det for ansigt og bryst i dåben. Gennem hele livet brændes det ind i hjerte og sind, hver gang Jesus aftegnes som korsfæstet gennem ordets forkynELSE. Tilsidst skal dette tegn lyse dig ind over evighedens grænse.

Korset betyder, at du har fundet fristedet, hvor der ikke er nogen synd. Det er noget andet. Det er Jesu blod.

Blodet

Blodet er uløselig knyttet til livet. Har du mottaget Jesu blod, da har du taget imot Jesu liv. Dit eget liv gælder ikke mere. Alene Jesu liv betyder noget. Det største og mest afgørende i Jesu liv var de timer,

Hva betyr Kristi oppstandelse?

Det nye Testamentet gir oss tre svar på dette.

For det første: Den er bekrefelsen på at det var sant når Jesus sa at han var syndfri. Syndens lønn er døden (Rom 6,23). Men den som døden ikke kan beholde, viser med det at han er uten synd.

For det andre: Den er innseglet på hans guddom, altså på at han er Gud, som har liv i seg selv. Han hadde sagt: «Derfor elsker Faderen meg, fordi jeg setter mitt liv til for å ta det igjen» (Joh 10,17). På korset gav han sitt liv frivillig, påskedags morgen tok han det igjen.

For det tredje: Herrens oppstandelsefremstilles fremfor alt som Faderens gjerning. Han er oppvakt av de døde «ved Faderens herlighet» (Rom 6,4). Og i og med at Herrens oppstandelse fremfor alt fremstilles som Faderens gjerning, er det sagt at den er Faderens godkjennelse av Sønnens verk på jorden. Innholdet av påskedagens budskap er altså det som har fått sitt uttrykk i en gammel svensk sang:

Att lösen er gillad og alt är nu väl och attköpt är var människosjäl.

DAVID HEDEGÅRD
i boka «Om Bibelen»

han levede for dig på korset. Da sonede han synden. Han gik vejen helt til ende. Han lagde sig i Guds hånd som offerlammet.

*Han lod udgyde sit dyre blod
og ville sit liv ej spare,
han led for mig til syndebod,
thi må jeg tryg nu fare,
han er mit hoved og hovedsmand,
udi hans død min synd forsvandt,
der er jeg salig vorden.*

Blodet er livet. Derfor er der liv i et blik på det blødende lam. Jesu Kristi, Guds søns, blod renser oss fra al synd.

Tænk, at du kan blive rensset for synd. Der er ikke noget, som det er bedre at blive rensset for. Det tæller ikke så lidt at blive rensset for falske beskyldninger og anklager.

Alligevel er det intet i sammenligning med at blive rensset fra arvesyndens dødbringende gift. Den har gennemtrængt sjælens underste og efterladt mig død i overtrædelse og synd. Og dens frugter er utallige. Men en dråpe af forsoningsblodet er nok. Den gør min sjæl hvid som nyfalden sne.

Nåden

At vaskes ren i blodet betyder mere end ord kan udtrykke. Alligevel er det ikke nok for Gud. Hans kærlighed til dig kender ingen grænse. Derfor svøber han dig i nåde. Nåden er som en klædning. Den dækker dig fra top til tå. Den gør dig yndig i Guds øjne. Det fylder Guds hjerte med glæde og velbehag at se på et barn, der er klædt i nåde.

Nåden er så stor, at den strømmer over. Det indebærer, at der hvor nåden er, der er ikke plads til noget andet end nåde. Du er dækket, gennemtrængt og fyldt af nåde. Derfor er du lige så dyrebar for Gud, som nåden er.

Der var engang, du kom tomhendet til Gud. Du havde intet at bringe andet end synd og gode gerninger, som var besmittet af synden. Gud tog imod dig. Så gav han dig den bedste klædning. Du fik sko og ring. Nu kommer du ikke tomhændet mere. Du kommer med alt det, som Gud kan skænke dig. Du kommer med nåden.

Når Gud ser på dig, må han sige: Der kommer mit nådebarn. Du glæder Guds hjerte. Klædt i nådedragten minder du bestandigt Gud om Jesus. Intet kan gøre dig så glad som at tænke på Jesus. Gud

Det gjorde Gud

Ved rettferdigjørelsen blir vi tilregnet en annen persons – Jesu Kristi – liv og livsverk, – hans helligitet, rettferd og fulkommenhet.

Vi blir tilregnet hans soning for vår synd, og hans betaling af vår syndeskyld, ved hans hellige liv og uskyldige pine og død.

Vi er frikjent for alt som vil dømme og fordømme oss, anklage oss.

Og alt dette som en ufortjent gave – nådegave – av Gud, for Jesu Kristi skyld, når vi tillitsfullt henvender oss til ham.

Slik som den sorgmodige tolleren i templet, som Jesus forteller om.

Han slo seg for sitt bryst og bad med fem ord: «Gud, vær meg synder nädig!»

Og tenk, så gikk han rettferdigjort – tilgitt og frikjent – ned til sitt hus. (Vi sier: «Han gikk heim», men på gresk er det ikke noe ord for «heim». Der heter det «hus».)

Tormod Vågen siterte ofte strofen:
*Grip kun til! Han gjerne vil
være din med hva han eier
med sin død og seier!*

TRYGVE BJERKRHEIM

har det på samme måde. Den sande lykke er at være et med Gud i hans glæde over Sønnen. Den glæde kan ingen tage hverken fra dig eller Gud. Den er evig.

Korset – blodet – nåden. Her har du fundet livet. Her skal du bygge. Her skal du bo. Her skal du leve. Her skal du dø. Når du synger om korset, blodet og nåden, synger du Lammets sang. Den begynder hernede. Den fortsætter i evighed.

HANS ERIK NISSEN

«Peter falt, men ble opprettet»

En stor salmedikter – et mangfoldig liv

THOMAS KINGO (1634–1703) – dansk biskop og salmedikter – har gitt oss mye av det ypperste i vår salmeskatt. I vår tids sang- og salmebøker er dessverre lite bevart.

Hans liv preges av motstridende tilbøyeligheter.

«Hans brusende sinn, hans jordiske lidenskaper og Satans blendverk fører han til avgrunnens rand, men som David kaster han seg for Guds trone i bønn og bot, og svømmer i salte tårer inntil han finner Jesus» (Hymnolog og sokneprest Andres Malling, Danmark).

Jeg skal ikke her ta fram spesielle saker eller sider fra hans liv, men jeg har trang til å sitere en av hans salmer som har betydd mye for meg.

Pasjonssalmer

Han skrev en rekke bibelhistoriske salmer, en stor del av Jesu liv på vers, og han gav oss en sammenhengende skildring av Jesu lidelse og død, de såkalte pasjonssalmer. (I alt 19 – alle på samme melodi.)

Vi hadde bare små rester av denne veldige produksjonen i Landstads reviserte salmebok, og enda mindre er med i Norsk Salmebok.

Den jeg her skal sitere er ikke funnet verdig noen plass i Norsk Salmebok.

Et personlig vitnesbyrd

Ilikhet med Tysklands store salmedikter, Paul Gerhardt, har også Kingo troslivets personlige erfaringer med i mange av salmene. Dermed kan hver enkelt sanger synge salmen som et personlig vitnesbyrd.

Eksempler på det personlige hos Gerhardt: «Mitt liv det er i Jesu blod...» og «Min Jesus, du er såret for mine synder så...»

Fra Peters fall og oppreisning

Bakgrunnen til salmen som siteres nedenfor er Peters fall og frelse.

Men bl.a. siste verset preges av en personlig trosopplevelse.

Vi finner Kingo selv i anger og bedrøvelse...

GUNNAR HOLTH

*Store helgner også haver
Adams kjød og klæder på;
Sine høye himmelgaver
De i ler-kar bære må.
Kom og se hvor Peter falt!
Da det om hans troskap gjaldt,
Jesus hvert hans løfte savner,
De fløi bort som røk og avner.*

*Hanen galer og forkynner
Nattens gang, men Peter ei
stanser opp i sine synder,
Han er på den brede vei.
Med sin ed han vitne bær
At ham Jesus fremmed er –
Da, mens frem i synd han haster
Jesus blikket på ham kaster.*

*Peter, er du vel den klippe
Som Guds kirke bygges på?
Hvordan kan ditt mot da glippe
Og i storm ei bedre stå?
Nei, vår Jesus klippen er
Med sitt ord som all ting bær;
Han står fast og aldri rygges,
På hans ord Guds kirke bygges.*

Ingen hjertesorg og møye
Deg, o Jesus, hindre kan
Fra å se med medynks øie
På den arme, falne mann.
Han og merket at du så
Alt hva i hans hjerte lå,
Og ditt varsels-ord han minnes,
Mens av gråt hans øye blindes.

Peter falt og ble opprettet
Ved din nådes sterke arm,
Herre Jesus, det har lettet
Synderhjertet i min barm.
Glem meg ikke i min skam,
Se på meg som før på ham,
Vær med trøstens ånd til stede,
Lær meg kun som han å grede!

Nyttig og unyttig tro

«...ennå i deres synder...»

«Men er ikke Kristus oppstått, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå i deres synder» (1 Kor 15,17).

Et påtrengeende spørsmål melder seg: *Hvem* er «i sine synder»?

Svar: Det er alle som ikke er frelst.

Synden er alltid den største fare og plage for en kristen. Med den følger plagsomme anfektelser..

Professor Ole Hallesby skal en gang ha sagt dette på et predikant-møte: «Om jeg kunne møtt Jesus personlig, ville jeg spurte han: Jesus, er det sikkert at mitt forhold til deg er helt i orden?»

Den danske prost C. Skovgaard-Petersen forteller om sin mor at hun var så glad i en salme der det stod om å «klyngse seg til Herrens nåde». Han fortsetter slik: «Det var sant om mor. Hun klynget seg mer til Herrens nåde, enn hun hvilte i den.»

Hvor finner du svaret på om du er i dine synder?

Svaret er *Jesu Kristi oppstandelse og ditt forhold til den*.

Dersom Kristus ikke er oppstått legemlig, er troen bare *tom* og *unyttig*, «blottet for all frelsende kraft» (Odland). Da er du fremdeles i dine synder, dvs. dine synder er ikke betalt eller sonet...

For noen år siden var det en annen teologisk professor som stod fram og sa at han trodde på Kristus, selv om de fant knoklene etter han i graven. – Hans tro var unyttig. Den var blottet for all frelsende kraft.

Men er Kristus oppstått legemlig, da er troen *nyttig* – ikke tomhet, fordi den anker i den kjensgjerning at Kristus er oppstått legemlig.

Denne siden av graven

I Rom 4,25 står det om Jesus: «...han som ble gitt for våre overtredelser og oppreist til vår rettferdiggjørelse.»

Da Jesus var på *denne* siden av graven – som vi ennå er – da var han det Guds Lam som bar all verdens synd (Joh 1,29).

Han var den «største» synder!

«Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham» (Jes 53,6b).

«Ham som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss...» (2 Kor 5,21).

Jesus var den store kausjonisten som «gikk god for oss».

Ved Jordans bredd svarer han døperen Johannes: «La det nå skje! For slik er det riktig av oss å fullføre all rettferdighet» (Mat 3,15).

Dette «nå» betyr egentlig: Denne ene gang.

«I Jordan bekjente Jesus mine synder som sine, og på Golgata sonet han dem med sitt eget blod!» (Øivind Andersen, Ved kilden, 21/2).

«I sin død var Kristus en syndebærer, overlesset med alle verdens synder, som han betalte med sitt liv» (Rosenius, Rom 4,25).

Dette var den første side av graven, da Frelseren gikk i døden for oss.

Den andre siden av graven?

Han var ferdig med oppgjøret!

For å holde oss til bildet om kausjonisten (vår borgesmann): Han kom ut av gjeldsfengslet – døden – først da når han hadde betalt.

«For når Gud oppreiste han og «løste dødens veer» (Apg 2,24) avgav han dermed et stort offentlig vitnesbyrd for alle mennesker og ånder at vår stedfortreder fullkommen hadde tilfredsstilt rettferdighets fordringer og at den utredde forsoning for synderne var fullgyldig, og at den rettferdigheten som gjelder var vunnet.

Hvis Kristus ikke var oppstått, hadde det betydd at synden ikke ennå var fullkommen sonet, og at han derfor var blitt holdt tilbake som dødens fange.

Men siden stedfortrederen er blitt frigitt, må en fullkommen løsepenges være utredet for alle de synder han har påtatt seg. For hadde blott en eneste av disse synder ikke vært sonet, var han blitt i dødens vold, «for syndens sold er døden» (Rosenius).

I Rom 6,9-10 står det: «For vi vet at etter at Kristus er oppreist fra de døde, dør han ikke mer. Døden har ikke lenger noen makt over ham. For sin død, den døde han én gang for synden, men sitt liv, det lever han for Gud.»

Kristus døde som vårt sonoffer og oppstod som vår rettferdighet. Kristus var så

helt i vårt sted både i sin død og oppstandelse – ja, vi var slik for Guds øyne innesluttet i ham – at når han døde for våre synder, gjaldt det for Gud som om vi selv var døde for syndene, og som vi var oppstått rettferdige.

Men selve rettferdigheten består dog i dette, at stedfortrederen er rettferdig. Det er hans egen personlige rettferdighet som blir vår rettferdighet.

«Men når Kristus således er oppreist til vår rettferdighet, slik at hans rettferdighet er vår rettferdighet, og når dette var en besegling på hele hans forsonings fullgyldighet, ja, på alt hva Skriften har vitnet om han, har vi visselig i hans oppstandelse en urokkelig grunn for den visshet, at ingen synder kan tilregnes de troende til fordømmelse. Av dette følger at vi ikke er i våre synder, når Kristus er oppreist» (Rosenius, Rom 8,34).

I sin oppstandelse var Kristus – som vår stedfortredener – rettferdiggjort og førte fram «en evig rettferdighet» (Dan 9,24), liv og ukrenkelighet. – Kristus, vår rettferdighet, er rettferdiggjort av Gud!

Her er kvitteringen på – «beviset» for – at alle våre synder er sonet, betalt og godtgjort. De gamle talte om «Jesus rettferdigjørelse».

Forskjellen

Når Gud ser oss, finner han oss på *en* av disse sidene.

Enten er vi døde ved våre overtredelser og synder (Ef 2,1). Da lever vi i vår gjeld. Det vil si: Vi er i våre synder, under Guds dom og vrede.

Eller så er vi oppreiste med Kristus (Kol 3,1), og er ikke lenger i vår gjeld – i våre synder. Det vil si: Vi lever i det som er betalt.

Vi lever i det fullbragte verket på Golgata. Vi lever på Jesus regning!

Hvordan komme på den rette siden?

Hvordan oppreises vi – og kommer på den andre siden av Jesu grav?

Hvordan blir vi gjort levende med Jesus?

I Apg 10,43-44 får vi se hvordan dette går til.

Kornelius var død i sine overtredelser og synder. (Se Ef 2,1, Rom 7,9-10 og Joh 5,25). Men han fikk høre det frelsende ord om at hver den som tror på Jesus, får syndenes forlatelse ved hans navn!

Den Hellige Ånd falt på alle som hørte Ordet!

Hva skjedde egentlig?

Vi finner svaret i Kol 2,13: «Også dere var døde ved deres overtredelser og uomskärne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilgav oss alle våre overtredelser.»

Kornelius fikk oppleve sin «personlige» påskedag!

Han ble oppreist – gjort levende med Kristus – og kom på den andre siden av Jesu grav! (Se også Ef 2,5-6.)

På denne andre siden av Jesu grav var Kornelius like ferdig med syndeoppgjøret som Jesus var det.

Jesus var ferdig fordi han hadde betalt – sonet – for Kornelius.

Kornelius var ferdig fordi Jesus hadde betalt for han.

Kornelius var ikke lenger i *sine synder*, fordi Kristus var oppstått og troen var nyttig!

Ikke lenger i sine synder – men i Kristus!

«For Guds øyne er vi fullkommen døde fra synden og oppstått rettferdige med Kristus, så snart vi er blitt ikledd Kristus ved troen. Vi er for Gud aldeles så frie fra all synd, som Kristus var da han stod opp fra de døde» (Rosenius).

Likeså frikjent som Kristus var for all den skyld, straff og dom som han hadde påtatt seg som menneskenes stedfortredener – etter oppstandelsen – like fri var Kornelius for all skyld, straff og dom, etter at han ved troen på syndenes forlatelse i Jesu navn, var gjort levende med Kristus.

Jesus har sårene. Kornelius er uten sår.

Han var ikke lenger i *sine synder*, men i *Kristus*!

Men dette gjelder ikke bare Kornelius. Det gjelder hver den som er gjort levende med Kristus!

Troen er *nyttig*! Kristus er oppstått. Du er ikke lenger i dine synder. Du er ikke lenger i din gjeld.

Ved troen på Kristus står du for Gud skyldfri og syndfri, tross at du i deg selv er bare synd!

Oppreist med Kristus!

KRISTOFFER FJELDE

Er trua di eit bedrag?

Kva er vel tru i min forstand
forutan Ånd og hjartans brann?

Kva er den lærdom me har fått
som ikkje blir til noko godt?

Kva er din fromme kyrkjegang
med nesten baktalt dagen lang?

Kva seier Herrens kläre Ord
når born vert drepne i si mor?

(2 Mos 20,13, Rom 3,10)

*Alle er skuldig –
det finst ikkje ein
med handa på hjarta kan sei:
«Eg er rein»*

*Frå Adam og Eva,
til dagen i dag,
vår synd den er botnlaus,
som ovstore hav.*

*Men Gud har eit lys
som er skarpt og klart.*

*Som avdekkjer synda
så greit og bart.*

*Og lyset er Ordet,
som talar til deg:*

*Du skal ikkje ha andre gudar
enn meg!*

(2 Mos 20,3)

*Du kan ikkje tena for Gud –
og Mammon,
du vil elsko den eine –
og hata hin.*

*Får Djævelen gjort deg
så sjølvtrygg og grom,
då ser du 'kje Jesus
som Frelsaren din.*

*Du byggjer ditt paradis her på jord.
Då græt dei i himlen, og sorga er stor.
Gud ser at me vender oss kvar vår veg,
at du hyklar – og lit på ditt eige strev.*

(Mat 6,24, Luk 12,20)

*Nå ropast det ut slik at lyset får skine,
for Ordet har gjort det heilt klart.*

*At Herren ser syndene mine og dine,
for han ligg alt nakent og bart.*

*Men Gud elsko verda,
trass synd og hån,
i kjærleik så gav han
sin einborne Son.*

*Slik gjorde han fred
mellom Gud og oss,
gjeldsbrevet strauk han,
med liv, blod og kross.*

(Heb 4,13, Kol 2,14)

Han vart knust av straffa,

i staden for oss, Jes 53

vart piska til blods, Apg 2,23

spikra opp på ein kross. Joh 19,30

Frå krossen ropa han ut: Luk 23,46

Det er fullbragt! Mat 27,51

Far, i dine hender Luk 23,39

gjev eg mi Ånd. Luk 23,39

Då skalv jorda – Mat 27,51

og bergi brast, Luk 23,39

ein brotsmann fornekta Luk 23,39

med spotting og hån. Luk 23,39

men Ordet frå Herren Luk 23,39

står evig fast. Sal 119,89

«Dette var sanneleg Mat 27,54

Guds Son!» Mat 27,54

(Jes 53, Mat 27)

*Blant rike menn var han lagt i grav,
men Jesus stod opp att den tredje dag.
No sit han ved Faderens høgre hand,
i bøn for kvar syndar som vender om.
Vedkjenninga opnar for himlens skatt,
Son, vær frimodig, di synd er forlatt.
Kom, no er alt ferdig,
om Jesus får gi forlating, sin kjærleik,
fyrst då vert du fri.*

(Luk 24,6 flg., Heb 7,25)

*Så tonar det mildt
over bygda og verda:
Kom til meg, alle som slit
og har tungt å bera!
hjå meg skal de få kvile dykk ut.
Kvar dag får eg røyne at talen er sann,
at Jesus er livet, og sanninga vann.
Blant syndarar finst knapt min like,
men Jesus gav livet for slike.*

(Mat 11,28)

Har du di sak med Gud i orden?

GUNNAR NORDLI

Hva gagner?

«Hva gagner det et menneske om han vinner hele verden, men tar skade på sin sjel? Eller hva kan et menneske gi til vederlag for sin sjel?» (Mat 16,26).

Dette spørsmålet er et speilbilde av det første bud. Det minner oss om hva som egentlig er det viktigste for oss mennesker. For vi er skapt til å leve i samfunn med Gud.

Materialisme og verdslyhet

Det første vi gjerne tenker på når det gjelder advarselen som ligger i dette spørsmålet fra Jesus, er nok verdslyhet og materialisme.

Og det er rett at det å bli preget av verden kan føre mennesker bort fra Gud og gjøre at en mister det evige liv. Bibelen omtaler jo også havesyke og pengegriskhet som avgudsdyrkelse (Ef 5,5; Kol 3,5).

Fristelsen til havesyke ser ut til å ligge særlig nær når en har mye av materielle goder i verden. Men eiendom, rikdom og luksus kan ikke gi mennesker evig liv. Tvert imot, dersom en samler seg slikt i verden og glemmer at det er noe vi har fått å forvalte fra Gud, fører det til at en går evig fortapt. Jesu lignelser om den rike bonden (Luk 12,13-21) og om den rike mann og Lazarus (Luk 16,14-31) står som skremmende eksempler på hvordan det går når en setter sin lit til sin rikdom istedenfor til Gud.

Også faren for verdslyhet, til å tenke og handle slik som verdens mennesker gjør, advarer Bibelen sterkt imot (sml. Jak 4; Rom 12,2; 1 Joh 2,15-17). «Den som vil være verdens venn, blir Guds fiende» (Jak 4,4). Her igjen må vi ransake oss selv: Hva er det egentlig som er det avgjørende i vårt liv?

Den åndelige dimensjon

Men advarselen som ligger i spørsmålet, er ikke uttømt med dette. Ser vi litt nærmere på sammenhengen som det er sagt i, leser vi at Jesus talte med disiplene om at han måtte gå veien til korset, at Peter prøvde å få ham fra det, og at Jesus irtettsatte sin disippel og talte om hva det vil si å følge ham.

Det er altså også en religiøs dimensjon i spørsmålet – i tillegg til det faktum at materialisme i seg selv er avgudsdyrkelse. Med andre ord: Det går også an å tape sin sjel ved å lage seg en annen form for «kristendom» enn den som har ordet om korset i sentrum.

Da Jesus i ørkenen ble fristet av Djeverelen, besto en av fristelsene i at han tok Jesus med opp på et høyt fjell, viste ham all verdens herlighet, og sa: «Alt dette vil jeg gi deg, dersom du vil falle ned og tilbe meg» (Mat 3,9). Djeverelen foreslår en ny og suksessfull religion. Vi skjønner hva den ville ha ført til.

Men da Jesus talte til disiplene om de siste tider, sa han også at det da skal stå fram mange falske profeter, som skal føre mange vill (Mat 24,24). Men hva gagner det å være en suksessfull åndelig leder, eller å slutte seg til en religion som ser ut til å bringe lykke og suksess, dersom en mister frelsen i Jesus Kristus? Siden vi lever i en tid da mange nye religiøse bevegelser oppstår og kombinerer en «åndelig» dimensjon med selvrealisering og velferd, blir det særlig aktuelt å tenke over at Jesu ransakende spørsmål også har å gjøre med en religionsform som setter til side eller fornekter korset.

Det som frelser og bevarer vår sjel

Sammenhengen i Mat 16, som vi allerede har berørt, viser at det er samfunnet med Jesus Kristus, den korsfestede og oppstandne Frelser, det kommer an på. Det vil si at troen og bekjennelsen blir oss gitt og åpenbart fra Gud (se v. 16-17), og at vi bevarer bekjennelsen av Jesus Kristus som vårt eneste håp. Eller, for å si det slik Peter gjorde det en annen gang da disiplene ble stilt på valg: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds Hellige!» (Joh 6,68-69).

På grunnlag av dette minner Jesus oss i den samme sammenhengen også om et par andre viktige saker. Det ene er å fornekte seg selv, ta sitt kors opp og følge ham (v. 24). Vi kan ikke si så mye om dette her. Men vi skjønner at det er

Til deg som er engstelig

Jesus vil i dag møte deg med et varmt håndtrykk og en kjærlig hilsen. «Frykt ikke!» (Joh 6,20).

«Se, i begge mine hender har jeg tegnet deg, dine murer står alltid for meg» (Jes 49,16).

«Se mine hender», sier Jesus (Joh 20,27). Jesu hender er naglemerket. Dine naglemerkede hender, hvor du elsker meg. Vårt skyldbrev ble naglet til korset (Kol 2,14).

Du er ikke glemt av Gud, sier Jesus.

«Om enn en mor kunne glemme sitt barn, så kan ikke Gud glemme deg» (Jes 49,15).

Hør hva Herren vår Gud sier: «Frykt ikke, for jeg er med deg. Se deg ikke engstelig om, for jeg er din Gud. Jeg styrker deg og hjelper deg og holder deg opp med min rettferds høyre hånd» (Jes 41,10).

Det er ikke noe unormalt eller mindre verdig om vi ofte kjenner oss engstelige og redde. Det er menneskelig. Jesus vet om det. Derfor har Jesus trøst å gi til de engstelige. «Frykt ikke!», sier han.

Jesus vet at vi lever i en ond og farlig verden, som gjør at angst og frykt så lett vil trenge seg inn over oss mennesker. Derfor står det så ofte i Skriften: «Frykt ikke!» Ja, det sies at det er 365 «Frykt ikke!» i Bibelen. Da er det ett til hver dag i hele året.

Så stort og nødvendig er det for oss å holde fast ved Bibelens ord. For en velsignet trøst for engstelige sjeler.

Hjem er det da Jesus sier disse trøstens ord til? Det er til alle som tar sin tilflukt til ham. Det er til alle som ikke vet seg noe annet til frelse enn Jesus Kristus og ham korsfestet (1 Kor 2,2).

nødvendig for ikke å tape sin sjel (v. 25-26). Satan, verden og vårt eget kjød søker å få oss bort fra evangeliet om Kristi kors. De søker å fjerne fra vårt hjerte frykten for å komme bort fra evangeliet, og vil få oss bort fra å sette nåden og samfunnet med Jesus framfor alt. Men samfunnet med Jesus betyr at en – om nødvendig – er villig til å miste alt i verden og å lide og bli tilsidesatt for hans skyld. For en vet at det han gir, er så mye bedre. Og det varer evig.

Det er til deg som er i syndenød og ingen synd vil skjule for Gud. Det er til deg som synes det går under.

Til deg sier Jesus: «Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, for jeg vil gi dere hvile» (Mat 11,28).

«Den som kommer til meg, vil jeg slett ikke støte ut», sier Jesus (Joh 6,37).

Til deg som er engstelig for fremtiden. Du vet ikke om du vil kunne makte å holde ut i trengsler som måtte komme.

«Vær ikke bekymret for morgendagen», sier Jesus (Mat 6,34). «Jeg er med ham i nøden», sier Herren (Sal 91,15).

Til deg som tenker på dine barn, dine kjære: «Dine barns fred skal være stor» (Jes 54,13).

Til deg som er trett: Gud gir den trette kraft (Jes 40,29).

Til deg som har økonomiske bekymringer: «Se på fuglene under himmelen. Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus. Men deres Far i himmelen gir dem føde. Er ikke dere langt mere verdt en dem?» (Mat 6,26).

Til deg som er ensom: Jeg er med dere alle dager, sier Jesus (Mat 28,20).

«For så sier Den Høye, Den Opphøyede, han som troner for evig. Han som bærer navnet Hellig. I det høye og hellige bor jeg, og hos dem som er sønderknust og nedbøyd i ånden» (Jes 57,15).

«Dersom vi bekjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet» (1 Joh 1,9).

«Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger *for min skyld*, og dine synder kommer jeg ikke i hu», sier Herren (Jes 43,25).

OLAV FJERMEDAL

Videre fører Jesus tanken framover mot hans gjenkomst (v. 27 flg.). Da skal alle menneskers gjerninger bli dømt av ham som kjenner alle ting. Men da skal også de som kjenner ham, de som har sitt navn skrevet i «livets bok hos Lammet» (Åp 21,27), få være med inn til hans evige salighet (Heb 9,28). Dette håpet hjelper oss til å se rett på vårt liv, og på vårt forhold til andre mennesker så vel som til de materielle goder og annet som møter oss i verden.

GUTTORM RAEN

Arken – Ordet – Jesus

Josvas bok kap. 3

AV STEEN ZINK

Israel har nå i årevis fulgt arken i ørkenen. Det var ingen lett vandring. Men nå står de overfor det umulige: Å skulle gå gjennom strømmer av vann!

Du og jeg lever i syndens verden, en ørken hvor reisen er vanskelig. Flere av oss har vår glede og lyst i å følget Ordet, men dogene kan bli så tunge og umulige for oss at Herren må gi oss et særlig Ord å gå på. Det gjør han gjerne.

1 Mos 15,1-6: «Etter at dette var skjedd, kom Herrens ord til Abraham i et syn, og det lød så: Frykt ikke, Abraham! Jég er ditt skjold. Din lønn skal være meget stor. Da sa Abraham: Å Herre Herre, hva vil du gi meg? Jeg går jo barnløs bort. Den som skal overta mitt hus, er Elieser fra Damaskus. Og Abraham sa: Meg har du ikke gitt barn, og se, en som er født i mitt hus, skal arve meg. Da kom Herrens ord til ham, og det lød så: Denne mann skal ikke arve deg, men den som skal utgå av ditt eget liv, han skal arve deg. Han førte han utenfor og sa: Se nå opp mot himmelen og tell stjernene, hvis du er i stand til å telle dem! Og han sa til ham: Slik skal din ætt bli. Og Abraham trodde Herren, og han regnet ham det til rettferdighet.»

Herrens Ord kommer til Abraham og stadfester Guds løfte. Selv opplever jeg det på ny og på ny. Dette Ordet møtte Herren meg med en gang jeg var nær ved å miste håpet. Da ble det lys! (Sal 27,1).

3. *De bød folket og sa: Nårdere ser Herrens, deres Guds paksark og de levittiske prestene iferd med å bære den, så skal dere*

bryte opp fra leirplassene og følge etter den.

Skriverne går nå ut med Ordet. Alle får høre det: Følg arken. Altså: Hold dere nær til Herren.

4. *Men det skal være en avstand mellom dere og arken, omkring to tusen alen. Dere må ikke komme for nær den. Slik kan dere vite hva vei dere skal gå, for dere har ikke gått den veien før.*

Herren er en hellig Gud. Hold avstand. Da huskes Herrens Ord til Moses: «Kom ikke nærmere! Dra dine sko av føttene! For det sted du står på, er hellig grunn» (2 Mos 3,5).

INT ser du at når et menneske får et møte med Jesus, faller det på kne eller som en død til jorden (Luk 5,8, Åp 1,17). Når du vil følge Herren, står det vel klart for deg hvem du er kalt til å følge? Jesus sa: «Om noe elsker meg, da holder han mitt ord, og min Far skal elske ham, og vi skal komme til ham og ta bolig hos ham» (Joh 14,23). Det betyr bl.a. at du bøyer deg for Ordet, lar det være herre over deg og dømme deg – ikke omvendt.

Arkens vei

Nå gjelder det: «Den som har øre, han høre!» Å følge Jesus – her arken – er å gå en helt ny vei. «Det som intet øye har sett og intet øre hørt, og det som ikke oppkom i noe menneskes hjerte, det har Gud beredt for dem som elsker ham» (1 Kor 2,9). Her blir det forkynt: Her er det vei hvor ingen vei finnes. Fornuft og menneskers visdom slår ikke til. Ca. to millioner mennesker står ved en flod som over alt har gått over sine bred-

der, og de skal over den. Det er jo like tåpelig som når et menneske ved egen anstrengelse og visdom vil gå over dødens flod. Kan du ikke se det du som strever med å seire over døden at det er håpløst? Så lenge du bygger din tro på Jesus på noe selvgjort, er din tro tom, et bedrag, et villspor. Kommer du til et Y-kryss, må du velge en av veiene. Du kan ikke kjøre på begge samtidig. Skriften er klar: Enten gjerninger eller tro! Gal 5,4: «Dere er skilt fra Kristus, dere som vil bli rettferdigjort ved loven, dere er falt ut av nåden.» Se også Rom 4,4-5; 11,6.

Arkens Herre

Grunnen til at veien er så nøyne beskrevet og skal følges helt, er at Herren selv skal æres. «Jeg er Herren, det er mitt navn. Jeg gir ikke noen annen min ære eller de utskårne bilder min pris» (Jes 42,8). Å til sideset Herrens Ord eller gå en selvlagt religiøs vei gjennom verden, er å vanære Herren. Da har man vraket Guds plan med seg selv (Luk 7,30). Du kan forvente straff (Heb 10,28-31).

I teksten her ser du at Herrens ære har hovedplassen.

5: *Da sa Josva til folket: Hellige dere! For i morgen vil Herren gjøre underlige ting blant dere.*

Hellige dere, dvs. rens dere! I det ytre, ja, men like viktig i sinn. «Er dere da oppreist med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd, ikke mot det som er å jorden. La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden. Dere

er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud» (Kol 3,1-2). Herren ser til hjertet. Er det rettet mot det himmelske? Er hjertet vendt mot Jesus i tro, kan Herrens herlighet åpenbares (Joh 11,40).

7: *Herren sa til Josva: 7: På denne dag vil jeg begynne å gjøre deg stor for hele Israels øyne, så de skal forstå at liksom jeg var med Moses, slik vil jeg også være med deg.*

Gud gjør Josva stor som Moses, derved æres Gud selv. Et menneske som lever i Herrens Ord, forløst i Jesu blod, har Herrens ære som livselement (Joh 3,30).

10: *Og Josva sa: På dette skal dere kjenne at den levende Gud er midt iblant dere, og at han helt sikkert skal drive bort for dere kana'aneerne og hetittene og hevittene og ferisittene og gergasittene og amorittene og jebusittene.*

Straks er Josva i gang med å forkynne Herrens verk til frelse for mennesker. «Dette har jeg skrevet til dere for at dere skal vite at dere har evig liv,

dere som tror på Guds Sønns navn» (1 Joh 5,13).

Israel får Guds Ord direkte. Vi har fått det i Skriften, Bibelen. Er det nok for deg?

Arken går foran

Guds Ord lar oss se den vei vi kan vandre. Dessverre forkaster de fleste den vei i vantro!

11: *Se, han som er all jordens herre, hans paksark går foran dere ut i Jordan.*

Har du hørt noe lignende? Det betyr jo døden for oss. Slik tenker fornuten. Jordan betyr nettopp «dødens flod». Er det Guds mening å drukne oss? Nei, la oss bli i ørkenen. Det er menneskers visdom.

Hovedordet her er dette: «...gå foran dere...» Når troen hører det, er det ingen nød, ingen frykt.

14: *Folket brøt så opp fra sine telte for å gå over Jordan, og prestene som bar paktens ark, gikk foran folket.*

Israel handler i tro. Mennesketanken er tatt til fange under lydighet mot Kristus (2 Kor 10,5).

Rettferdigjørelsen

Å bli rettferdigjort av tro vil si å bli frifunnet for Gud i selve dommen (Rom 5,16). Men selve grunnlaget for at jeg kan bli frifunnet for Gud, er Guds Sønns stedfortredende straffelidelse på korset. Ved troen på Jesus går vi fri. Nå er Jesus ved Faderens høyre hånd, og hans navn er «Herren, vår rettferdighet» (Jer 23,6).

Hva er rettferdigjørelsen? «Den består i i at den treenige Gud av bare nåde frikjenner en botferdig og troende synder både fra synden og dens straff, og i stedet tilregner ham Kristi rettferdighet. Ja, anser ham i Kristus som om han aldri hadde syndet» (Pontoppidan).

DAG RISDAL

i boka «Levende forkynnelse eller tomme ord»

Selvlivet og tilliten til ego er druknet før Israel går i dødens flod. Hjertet er vendt mot Herren. Den som har overgitt selvlivet til Jesus for å miste det, har ikke mer å risikere.

15: *Da de som bar arken kom ned til Jordan, og så snart prestene som bar arken satte sine føtter i vannet ved elvebredden – Jordan gikk over alle sine bredder gjennom hele skurdtiden –*

16: *da stanset det vannet som kom ovenfra. Det stod som en vegg langt borte, opp ved byen Adam, som ligger tett ved Sartan. Og det vannet som rant ned i Ødemarkshavet, døter Salthavet, rant bort...*

Straks arken når vannet, er vannets kraft brutt. Det er nå fri adgang. På samme måte var det da Jesus gikk i dødens flod. Da ble alle vannstrømmer stanset. En vei ble åpnet. Skyldbrevet ble utslettet (Kol 2,14). Strømmen av regninger er stanset. Guds vredesstrøm er slukket i Kristus Jesus (Rom 8,1).

Satan må tie med sine anklager (Åp 12,10-11). Den strømmen er opphört.

Døden er beseiret og har mistet sitt herredømme (1 Kor 15,54). Veien for oss er å forlate alle egne støtter, gi Gud rett når han erklærer oss konkurs. Men da har vi jo mistet alt, vil noen si. Det er sant, og i det består seieren! Israels seier er at de følger Herren på dødens vei. Da gir Herren livet for intet.

Er ikke det nettopp Jesu klare Ord? Luk 9,23-24: «Om noen vil komme etter meg, da må han fornekte seg selv og hver dag ta opp sitt kors opp og

følge meg. For den som vil berge sitt liv skal miste det. Men den som mister sitt liv for min skyld, han skal berge det.»

Er det blitt ditt livs glede at i Jesus må du se bort fra deg selv, at du er befridd fra selvlivet? Det er virkelig en ny vei! En vei hvor ingen vei finnes. Det er Guds gave, om du har sett det. Over alt omkring oss gjelder det om å få mest ut av selvlivet. Men der gis ingen hvile, ingen fred, intet håp. Jeg selv behøver å høre det igjen og igjen, for mitt blikk rettes så lett mot meg selv, mine feil og mangler, eller det som synes å lykkes.

Men jeg må hvile med Paulus i dette: «For jeg er ved loven død for loven for å leve for Gud. Jeg er korsfestet med Kristus. Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg. Det liv jeg nå lever i legemet, det lever jeg i troen på Guds Sønn, han som elsket meg og gav seg selv for meg» (Gal 2,19-20).

Det er sann hvile i det å fornekte seg selv og vite seg død med Kristus etter Guds Ord (Apg 20,24). Jeg regner ikke mere med meg selv. Når Herren går foran, frykter jeg ikke (Sal 27,3). Å leve er Kristus og døden er en vinning (Fil 1,21). «Når det er salig på jordrik, hva skal det ikke bli da?» La det være grunntonen i hverdagen: Jeg er død. Mitt liv er Jesus. Han går foran meg!

- Fører dagliglivet deg til en Jordan, så hør Herrens Ord.
- Har Herren gitt et løfte, så regn med det og ikke med din forstand eller verden omkring deg.

c) Når den virkelige Jordan kommer til deg, så søk hvile hos Jesus som gikk veien før deg.

16: ...og folket gikk over.

Folket gikk over. Så er livet bevart og landet nådd.

Arken gir liv

Du kan regne med Arken – Ordet – Jesus. Der er det liv for deg. Herrens Ord er ikke tomme, men det utfører hans gjerning (Jes 55,10-11).

17: *Prestene som bar Herrens paksark, ble stående på tørr grunn midt ute i Jordan mens hele Israel gikk tørrskodd over, inntil hele folket var kommet vel over Jordan.*

Prestene ble stående med Arken i Jordan til alle var over. Det er et vitnesbyrd om at livet vinner gjennom døden. De sto midt i dødens flod og vant liv til folket, men så lenge de sto med arken kunne de ikke drukne, for de sto rett i forhold til Livets Herre.

4,11: *Da hele folket var kommet vel over, drog Herrens ark og prestene fram foran folket.*

Arken var både først og sist i Jordan, togets fører og vokter. Jesus sier om seg selv: «Jeg er den første og den siste...» (Åp 1,17-18). Når arken er på land, er vannet drepende som før. Kun ved arken er det liv. Arken vitner klart for oss om Jesus, om hans frelsesverk til liv for syndere (Heb 10,19-20).

Følger du arken? Eller: Er ditt hjerte vendt mot Jesus, Guds Lam?

«Jeger oppstandelsen og livet. Den som tror på meg, skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg skal aldri i evighet dø» (Joh 11,25-26).

Frelses-visshet

AV ODDVAR DAHL

Gud sikter på en ting med sitt Ord: At sjeler må komme til levende tro på Jesus, – og bli bevart hos ham. Bare da arver vi himmelmens herlighet! Det viktigste i denne verden er altså: Å være et sant Guds barn.

Da jeg var 16–17 år var det et spørsmål jeg minst av alt ønsket å få. Spørsmålet var: Er du en kristen? Det hendte folk spurte. Noen ganger svarte jeg ja, – andre ganger svarte jeg nei! Men begge ganger fikk jeg det vondt etterpå! Og spørsmålene strømmet liksom på: Ville jeg ikke være en kristen? Var jeg det? Hvordan eventuelt bli det? Skulle jeg havne i himmelen eller helvete?

Hvordan bli viss på veien til å bli Guds barn?

Da må vi først være klar over at en følelse av visshet frelser like lite som en følelse av uvisshet!

● Noen spotter Gud ved å leve i sine synder, – de har ingen frelsesvisshet, – og søker det heller ikke, – og de er ikke Guds barn (1 Kor 6,9–10). «Den som skjuler sine overtredelser har ingen lykke» (Ord 28,13).

● Hadde vi spurt Laodikea-menigheten, som omtales i Åp 3, om de var kristne, – hadde de svart: «Vi er rike, vi har overflod, og har ingen nød» (Åp 3,17).

Men Jesu bedømmelse, der han står utenfor deres hjertedør og banker er: «Dere vet ikke at dere er usle og ynkelige og fattige og blinde og nakne.» De hadde nok en slags visshet, – men visshetens grunn var ikke Jesus.

Derfor: Frelsesvisshet i bibelsk forstand må aldri

skilles fra, – men knyttes til Frelseren, Jesus Kristus. Han som er sann Gud og sant menneske i en og samme person. Han som sonet våre synder med sitt blod, – led døden for oss, og oppstod til vår rettferdigjørelse. Johannes sier derfor: «Dette har jeg skrevet til dere forat dere skal vite at dere har evig liv, dere som tror på Guds Sønns navn!» (1 Joh 5,13).

Mange regner det visst som en selvfølgelighet at de har evig liv, – de er jo positive både til Jesus og kristendommen!

Og når man ber sitt «fadervår», vil nok Gud være dem nådig, tenker de. Til deg vil jeg si: Innbill deg ikke noe! Undersøk saken!

Eller, – vil du ikke la Gud undersøke denne viktige saken for deg mens du ser og hører på? (Sal 139,23–24). Han har skapt deg, og kjenner deg bedre enn du kjenner deg selv.

Noen avviser spørsmålet om man kan få visshet om at man er Guds barn. De kaller det hovmot. «Man får bare håpe det beste», sier de!

Men hva sier Bibelen?

● «Se, hvor stor kjærlighet Faderen har vist oss, at vi skal *kalles Guds barn*, og det er vi» (1 Joh 3,1).

● «Vi har vårt hjemland i himmelen» (Fil 3,20).

● «For vi vet at om vårt legemes jordiske hus nedbrytes, så har vi en bygning som er av Gud» (2 Kor 5,1).

● «Da vi nå er rettferdigjort av tro, *har* vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus» (Rom 5,1).

Og Rosenius sier: «Denne skadelige vill-

farelse at man ikke kan vite om vi er i eller utenfor nåden, burde opprykkes med rot.» Det gjelder altså å kjenne, å eie Jesus (Joh 17,3).

Men hvordan skjer dette? Hvordan bli født på ny? Eller, – la oss spørre slik: Hvordan kommer da Jesus til oss? Og vi må svare: Gjennom nådens midler.

● Gjennom Guds Ord (1 Pet 1,23).

● Gjennom den kristne dåp (1 Pet 3,21). (Vi taler ikke om nattverdens nádemiddel når det gjelder å bli gjenfødt. Nattverden er for de som har troen.)

Vel, sier folk: Vi er døpt, altså er vi kristne! Og vi må svare: Det er ikke sikkert! (Les Apg 8,13; 18-24.) Eller man sier: Jeg har hørt Guds Ord mange ganger, – altså er jeg en kristen! Og vi svarer igjen: Det er ikke sikkert! (Les Luk 13,26-27 og Joh 5,39.)

Vi driver ikke ord eller sakramentmagi. Gud sikter på en ting ved Ordets forkynnelse og sakramentenes rette forvaltning: Å skape og oppholde troen på Jesus i hjertene! (Mark 16,16).

Men er det ikke noe som heter troens bevis?

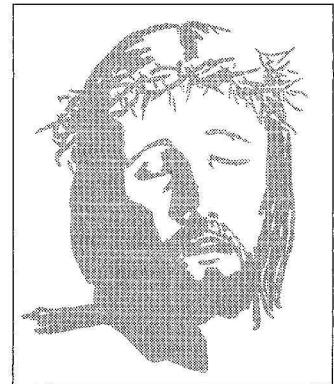
Jesus taler om mennesker som hadde brukt hans navn. Og store tegn og under skjedde! De talte profetisk! Utdrev onde ånder osv. Jesus forutsier at dette skal de dra fram på dommens dag som bevis, – de vil så gjerne inn i himmelen.

Men Jesus sier: «Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett» (Mat 7,23). Det var ikke bevis på at de var sanne kristne.

Andre sier: Jeg vet jeg er en kristen, fordi jeg har vendt meg bort fra all min synd. Da spør jeg: Er du sikker på det? Du kan nok leve et liv som andre mennesker regner for «guds-liv», – men hva med Guds regnemåte?

Om du slutter med å banne, lyve, drive hor – osv. Er du også blitt syndfri i dine tanker, lyster – ? Hva med misunnelse, havesyke, – og hva med lyst til å hevde deg selv på andres bekostning? Har du også vendt deg bort fra dette? (Apg 8,21).

Kanskje du ikke har lyst til å lese mer nå – er det så strengt, sier du? All synd

er fordømmelig. Og i tillegg til det sier David: «Hvem merker vel alle sine feiltrinn?» (Sal 19,13). Altså: Om du skulle få tilgivelse bare for den synd du har fått se hos deg, ble du neppe frelst.

Det høres veldig grundig ut, når man av og til hører: «Du må overgi deg 100 %!!!» – Men hyklerne får visst også dette til å «lykkes», men de ærlige spør: «Mon tro om jeg har overgitt meg nok til Gud?» Du ville gjerne være ærlig, – men er jeg det?

La meg få si deg noe nå!

Bibelen sier: «Kast all deres bekymring på ham!» (1 Pet 5,7). «Avlegg alt som tynger og synden som henger så fast ved oss» (Heb 12,1). Det er herlig at vi får komme med alt som tynger oss.

Men mang en ærlig sjel som «la alt ved Jesu føtter», og ba om å få bli en god kristen, ble svært forskrekket og mismodig når han begynte å se: Jeg har jo fremdeles ond lyst i mitt hjerte! Hva nå?

Da er det at mange får hjelp til å tenke i takt med tidens «fornuftskristendom», – og kommer inn på en vei som havner like i helvete.

«Man må jo bruke litt sunn fornuft. Så nøye kan man jo ikke være. Ingen

Om Kristi begravelse

Vår kjære Kristus har hatt kjød og blod som vi, bare med den forskjell at det var et hellig kjød og blod som den evige Faders Sønn kledde seg i. Da dette kjød og blod nå skulle ha sin hvile, sømmet det seg at det fikk en ny og egen grav. Graven var likevel ikke hans egen, men tilhørte Josef. For likesom Kristus ble menneske og døde ikke for sin egen, men for vår skyld, således ligger han også for vår skyld i graven, og hans grav er vår grav. Og likesom han ikke ville bli i døden og graven, således skal vi ved hans oppstandelse vekkes opp på den ytterste dag, og evig leve ved ham.

MARTIN LUTHER

i Predikener, evangelie-tekster

er jo fullkommen!» Og i stedet for å kjøre seg fast under loven, finner man stadig lysglint i sitt strev. Man ber Gud om kraft, – og håper i framtida å bli bedre (Jes 57,10).

Hvordan ser da Gud på dette?

Jak 2,10: «*For den som holder hele loven, men snubler i ett bud, – han er blitt skyldig i dem alle.*» (Les også Gal 3,10.)

Gud sier altså: Du er ikke i det hele tatt kommet inn på himmelveien. For du regnes som den største lovtryter, bare ved å eie en eneste syndig tanke i ditt hjerte.

Mendette er jo til å miste pusten av! Ja, – og den som mister pusten, den dør! Slik sa også Paulus: «Jeg derimot døde. Og det viste seg at budet, som skulle være til liv, ble til død for meg» (Rom 7,10). Og du erfarer Rom 3,19-20. Din munn er lukket – Skyldig til evig død!

Men nå skal du få se noe som de «fornuftskristne» bare har hørt om. Nå skal du få erfare det og glede deg i det! Du har nå innsett at du er fortapt. Du finner ingen visshet i hva du har gjort, gjør, – eller lover å gjøre i framtiden.

Mange har hørt at evangeliet er et budskap om hva Jesus har gjort! Men de har aldri hatt noen glede av det. Det har bare vært en teori. Det store for mange, er hva de gjør, har gjort og har tenkt å gjøre. Men nå – når intet av mitt holder for Gud?? (Mat 25,44-46).

Denne situasjonen har Gud ventet på. Du er blant de syke, som har ondt, og som trenger lege! (Luk 5,31). «Troen kommer av

forkynnelsen» (Rom 10,17). «Hør, så skal deres sjel leve!» (Jes 55,3).

Hva gir oss da frelsesvisshet?

«Legg nøyne merke til om du finner din trøst ved å høre eller gjøre! Av det kan du vite om du lever i troen. Når du aldri kan finne trøst i det som du selv gjør, hva det så er, men bare ved å høre Ordet om Jesus, da vet du at din trøst kommer av tro» (C.O. Rosenius).

Hva er da evangeliet?

Det er noe Gud har gjort (Rom 8,2). *Gud har lagt all din synd på Jesus!* Og det ble skikkelig gjort! Intet ble glemt! Til og med den onde natur som enhver sann kristen kjenner hos seg selv med sorg, – alt ble tatt med!

Dette er altså ordnet i og med Jesus – din stedfortreder. *Så er Gud fornøyd med deg gjennom Jesus.* «Evangeliet er budskapet om et stort plassbytte» (Ø. Andersen).

● Av naturen er du en synder. Og så heter det: «Den som synder, han skal dø!» (Esek 18,4).

● Av naturen er Jesusfullkommen rettferdig, og fortjener evig liv (Mat 3,17).

– Så plasserer Gud Jesus på synderplassen (2 Kor 5,21). Han dør din død!

– Så plasserer Gud deg i Jesu rettferdighet, slik at du er alt hva han står for. Da arver du evig liv og salighet!

Jesus rammes av Guds forferdelige vredes dom! Men, sier du, – jeg er skyldig! Nei, sier evangeliet! Siden synden ble lagt på ham, måtte straffen også ramme ham (Jes 53,5).

Du er fri!

Tenk å få synge:
*Så vil ved korset eg standa,
Med undring eg ser:
Eg er fri!
Eg skal ikkje døy,
Eg skal leva
med Jesus til øeveleg tid.*
(T. Bjerkrheim)

Døden kunne ikke holde på Jesus. Hans oppstandelseskraft gjør at vi kan synge:

*Hvor er vår synd?
Hvor er vår dom?
Hvor er vår straff og last,
Når alt tilregnet
ble Gust Lam.
Til korset naglet fast!*

(A. Thompson)

Dette budskapet gir oss visshet! Den Hellige Ånd åpenbarer det for hjertet! (Rom 8,16) La så alltid Jesus gjelde mellom deg og Gud!

*Bland aldri inn,
du Jesu brud
Det minste eget godt!
For mellom synderen
og Gud,
Der gjelder nåden blott.*

(Lina Sandell)

Gud sikter på en ting med sitt Ord: At sjeler må komme til levende tro på Jesus, – og bli bevart hos ham. Bare da arver vi himmelmens herlighet! Det viktigste i denne verden er altså: Å være et sant Guds barn. ■

Forløsningen i Kristus

Efeserbrevet (IV)

AV KJELL DAHLENE

Bibelstudie-serie

I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom.

Ef 1,7

Store tanker møter oss i utvelgelsen og forutbestemmelsen i evighet hos Gud. Disse tanker forble ikke i evighet, men ble virkeligjort inn i vår verden da Guds egen Sønn, Jesus Kristus ble gitt til denne jord og for alle verdens mennesker.

Det Gud hadde bestemt i evighet gav han oss i den elskede (v. 6).

Men denne gaven kunne ikke mennesket motta fordi det var bundet i synden, synet forblindet og sinnet fordervet. Sammen med frelsesgavene fikk mennesket del i forløsningen. Og det var en nødvendig del av virkeligjørelsen av Guds evige hensikt.

Dette er temaet for denne artikkelen.

Først vil jeg understreke at denne forløsningen er noe vi har i ham. Det er ikke bare noe han har gjort for oss, et verk som er kommet oss til gode. Men dette verks betydning og kraft har vi i Jesus Kristus. Det er ikke bare noe som har skjedd, men som er en levende og nærværende virkelighet. Det er bare dem som lever i samfunn med Jesus som har del i denne forløsningen.

Det andre jeg vil trekke fram er at forløsningen er noe vi har i ham. Det er Guds barns eiendom, ja, en skatt og et privilegium. Derfor er det også interessant å fordype seg i det en eier og verdsette det på en rett måte.

Forløsningen i Kristus innebar at Jesus måtte sone våre synder, bryte syndens bånd og dødens velde. Han måtte bli vår stedfortreder i alle ting og bringe seg selv som det fullkomne offer.

Skriften ser denne sannhet fra to sider. For det første sier Guds Ord at Faderen gav sin Sønn til soning for våre synder. Faderen ofret ham.

For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham ikke skal fortapes, men ha evig liv (Joh 3,16).

Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav han for oss alle, hvorledes skal han kunne annet enn gi oss alle ting med ham (Rom 8,32).

Det er Faderen som gir oss sin Sønn, den elskede, men ikke mot offerets egen vilje. For den andre siden av denne veldige sannhet er at *Sønnen gir seg selv*.

Faderen gir ham, men samtidig gir han seg selv. Han går villig inn under offeret. Guds Ord taler på mange plasser om dette.

Han som gav seg selv for våre synder (Gal 1,14).

Kristus gav seg selv som en gave og et offer (Ef 5,2).

Han som gav seg selv for oss (Tit 2,14).

Uttrykket som er brukt i teksten er ordet forløsning. Det sier uendelig mye om menneskets tilstand.

Syndefallet er ikke omtalt, men ordet forløsning tegner den mørke bakgrunnen. Forløsningen var nødvendig for ingen maktet å forløse seg selv.

En mann kan ikke utløse en bror, han kan ikke gi Gud løsepenger for ham – for utløsning av deres sjel er for dyr, og han må

avstå fra det til evig tid
(Sal 48,8-9).

Utløsningen var for dyr. Det var ikke gangbar mynt blant menneskene. Intet menneske hadde noe å stille opp med når det gjaldt forløsningen.

Derfor var det så akutt å få en forløser. En som hadde makt, evne, utrustning og ressurser til å forløse oss fra fallets fryktelige konsekvenser.

Her steg Jesus Kristus inn som forløseren. Den eneste som var skikket og verdig.

Arme menneskeslekt – som ikke hadde noe å stille opp med. En kjemner trang til å lukke øynene for det drama Skriften viser oss. Det er uhørt og hårreisende urettferdig – at den ene, *oppøyde, veldige Gud* må gi seg selv til en soning for våre synder. Vi som bare har syndet og vært forvent i forholdet til Gud, som bare har såret ham og rakket ned på ham og svertet ham til. At Gud i himmelen kunne ofre seg selv for en så fallen, så forderet menneskeslekt. Men det er dette som skjer. Denne ene, oppøyde, rene, blir gitt til vår forløsning. Hellig og ulastelig, Faderens uttrykte bilde. Det er Sønnen. Han som hadde barnekåret og herligheten.

Han kalte ham ikke som en mektig seierherre med triumferende makt og storhet, en som feier all motstand til side. Men vi møter ham som gir seg selv som en løsepenger for de mange, offerlammet som lider og dør.

Forløsningen har en rekke forbilder i den gamle pakt. Skal vi rett kunne verdsette Jesu Kristi forløsning, må disse forbil-

der og den undervisning som tidligere slekter har mottatt fra Gud, gi sitt bidrag til et fulltonende bilde.

Forløsningen fra Egypt

Egypt ble kalt trellehuset. Derfikk Israels folk smake på kroppen en fryktelig treldom. Men Herren så til folket sitt.

Han fanget inn deres nød og hørte deres klager. De steg opp til hans øre i himmelen. Og så kom han med forløsning til dem. Hvordan skjedde det?

Den skjedde på to plan. For det første skjedde det en forløsning ved det lytelestående påskelammet. Det ble slaktet mellom de to aftenstunder. Blodet ble strøket på dørstolpene og det øverste dørtre. De stilte lammets blod mellom den førstefødte og dødsdommen. Slik gikk dommen forbi og de førstefødte ble forløst fra Guds vrede ved påskelammet, mens det i Egypt steg opp et stort

skrik etter som dommen var blitt en kjensgjerning.

Dette peker fram mot den forløsning som vi har i Jesus Kristus. Han var Guds Lam som bar verdens synd.

For vårt påskelam er slaktet, Kristus (1 Kor 5,7).

Den andre side skjer ved Guds sterke makt da han åpner en vei for folket gjennom havet og dermed skilte dem fra Egypt. Denne veien var bare farbar for Guds folk. Egypts hær kom ikke fram på den, men ble rammet av dommen.

Brodre, vi har altså i Jesu blod frimodighet til å gå inn i helligdommen (Heb 10,19-20)

I sin forløsergjerning viste Kristus den største svakhet og den mest triumferende makt. Svakheten ser vi i at han føres som en forbryter til rettestedet og henges på korset, forbannelsens tre. Men også i hans fornedrelse ser vi hans makt. Han satte

Påskens siger

Å, himmeldrott, du Herre Krist,
du dødens velde braut for visst!
Or grav du steig med guddomsmakt
– du sigerhelt i mannedrakt!

Du livsens sol rann over jord,
ho skin så bjart i Herrens ord:
No Gud er ein forsona Gud.
Det evig store kjærleiksbud.

Å, Herre Krist eg takkar deg
for sigren på din tunge veg –
For kjærleikskjelda djup og klår.
For inkje der eg livet får.

Ta roret, høge himmeldrott
for heimsens folk i mørke nott! –
Då jord og himmel kan forgå,
Du sigerhelt skal evig stå!

SINA BELGEN LILLEBOSTAD

sitt liv til for oss. Ingen kunne ta livet av Jesus. Han gav det selv (Joh 10,18).

Midt i den fornedrende død, beseiret han den som hadde dødens velde, slik at det ble en mektig befrielse (Heb 2,14-15).

Jesu makt viste han ved å stå opp fra de døde og triumfere over alle sine fiender (Ef 1,20-23).

Løsertjenesten i Israel

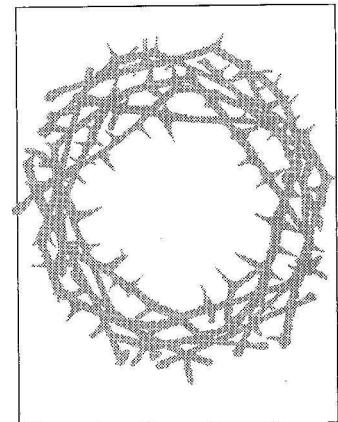
En israelitt kunne komme i den stilling at han ble så nedtynget i gjeld at han måtte selge alt han eide. Stillingen kunne bli så komplisert og vanskelig at han måtte selge livsgrunnlaget sitt og bli slave. Og da var gode råd dyre. Men Herren hadde tenkt på det også. Han visste at noen kunne synke så dypt i gjeld at de stod uten evne til å kjøpe seg frie selv. Derfor gav han en forordning i den gamle pakt som gjaldt frikjøpelse. Det var

løseren som kunne utføre dette.

Løseren kunne løse fra en del vanskelige tilstanner. Men det var visse lover som gjaldt. Løseren måtte være i slekt med den som skulle løses. En nærslekting med blodets band. Og dernest måtte han ha evne og kapital til å løse ut slekteningen sin. Denne ordning skal vi ikke ta for oss i detalj. Den er omtalt i 3 Mos 25 og i 4 Mos 35.

Vi møter den anvendt i forbindelse med Rut og Boas. Denne moabittiske kvinnen som ble gift med en av Israels sønner i Moabs land og som fulgte sin svigermor, Noomi, tilbake til Betlehem etter at de begge var blitt enker. Foran dem lå et liv i fattigdom og sammen med fattigdommen vanære.

Men så var det en som ble hennes løser. Boas var i slekt med hennes mann. Han løste henne ut fra fattigdommen og de

uverdige forholdene de levde under. Slik ble han hennes forløsning.

Når Kristus skulle bli vår løser og komme med forløsningen, måtte han bli i slekt med oss. Guds Sønn måtte bli menneske. Han måtte bli født av en kvinne. I alle ting måtte han bli oss lik, men uten synd (Heb 2,17-18).

Som vår løser hadde han ressurser nok. Han var alt det vi manglet og som ble krevd for at vår forløsning kunne skje.

For en slik yppersteprest var det vi måtte ha – hellig uskyldig, ren, skilt fra syndere og opphøyet over himlene, en som ikke daglig trenger til, lik yppersteprestene, å bære fram offer først for sine egne synder og deretter for folkets. For det gjorde han en gang for alle da han ofret seg selv (Heb 7,26-27).

Slik var han som ble vår løser.

Forløsningen av det førstefødte

«Alt det første som fødes i buskapen din, og som er av hankjønn, hører Herren til. Det første fallet som eselet får, skal du løse ut med et lam eller kje. Løser du det ikke, skal du bryte nakken på det. Hvert førstefødt

Kassetter fra Dagen-møter

Bibel- og bekjennelseskongferansen, Frøyland forsamlingshus 17.-19. februar 1995.

1. *Norvald Yri*: Guds faste grunnvoll står.
2. *Sigurd Grindheim*: Homofili i kirken og Bibelen.
3. Carl Fr. Wisloff: Farene ved den bibelkritiske teologi. Fra Calmeyergatetmøtet til vår tid.
4. *Carl Fr. Wisloff*: Endetidens forførelser.
5. *Norvald Yri*: Jeg vet min gjenløser lever.
6. *Carl Fr. Wisloff*: Jesus alene (Mat 17,1-9).
7. *Carl Fr. Wisloff*: Kan strømmen snu?

Hver kassett koster kr. 50,- + porto.

Bestilles fra: Bibelsk Tros kassettjeneste, Pb. 116, 4320 Hommersåk

Jeg bestiller kassett nr. ....

Navn: .....

Adr.: .....

BESTILL BIBELSK TRO!!!

Send meg Bibelsk Tro hele 1995. Ordinært abonnement (kr. 100,-). Studentpris kr. 70,-. (*Stryk!*)

GAVE: Send et årsabonnement til:

1) Navn/adr.: .....

.....

2) Navn/adr.: .....

.....

Send meg Bibelsk Tro hele resten av 1995 og de av tidligere nummer det finnes restopplag av. Bet. bare kr. 150,- gratis tilsendt.

Bet. på forhånd (postgiro 0825 0578300 – bankgiro 3290.07.77786)/Send undertegnede girokort. (*Stryk!*)

Navn/adr.: .....

.....

guttebarn i slekten din skal du løse ut» (2 Mos 12,12-13).

I denne sammenheng trengtes det en *løsepengen* som svarte til det som skulle løses ut. Den førstefødte stod på en særlig måte under Guds dom. Det hadde ingen livsberettigelse dersom ikke løsepengen ble gitt. De skulle knekke nakken på dyrene om ikke løsepengen ble gitt. Slik var løsepengen nødvendig for at det førstefødte skulle ha liv.

Jesus Kristus kom som løsepenge, ikke bare for det førstefødte. Det var for snevert, men for hele verden da han gav seg selv for oss. Han betalte og innfridde alt det som ble krevd av oss.

Men Menneskesønnen er ikke kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løse-

penge for mange (Mark 10,45).

Uten denne løsepengen var vi alle fortapt. Løsepengen skjedde ved hans blod og blir stående som et evig vitnesbyrd (1 Tim 2,6).

Jesu forløsning sprenger alle forbildene i GT

Forbildene er enkle lyskastere som sier noe om avgrensede sannheter i Kristi forløsning. Til sammen gir de et godt bilde, men ikke hele bildet.

Vi vil ta med et sterkt vitnesbyrd av Jesus om sin forløsergjerning.

Når jeg blir opphøyet fra jorden, skal jeg dra alle til meg. Dette sa han for å gi til kjenne hva slags død han skulle dø (Joh. 12, 31-32).

Dette taler ikke om alle menneskers frelse, men om betydningen av Jesu

Porto
kr. 3,50

Til

Tidsskriftet
BIBELSK TRO

Postboks 264

4350 NÆRBØ

død. Han talte ikke slik for å si at han skulle dø. Det hadde han gjort tydelig og klart tidligere. Han sa det for å gi til kjenne *hvilken karakter* hans død skulle ha.

Da han ble opphøyd på Golgata kors, drog han alle til seg. Der måtte de møte fram. Det ble storsamling, aksen i hele tilværret. Der måtte de møte opp enten de ville eller ei. Her var det store stevnemøte. Der ble allting avgjort. Her måtte de komme med krad-

Løssalgspris: Kr. 20,-

C

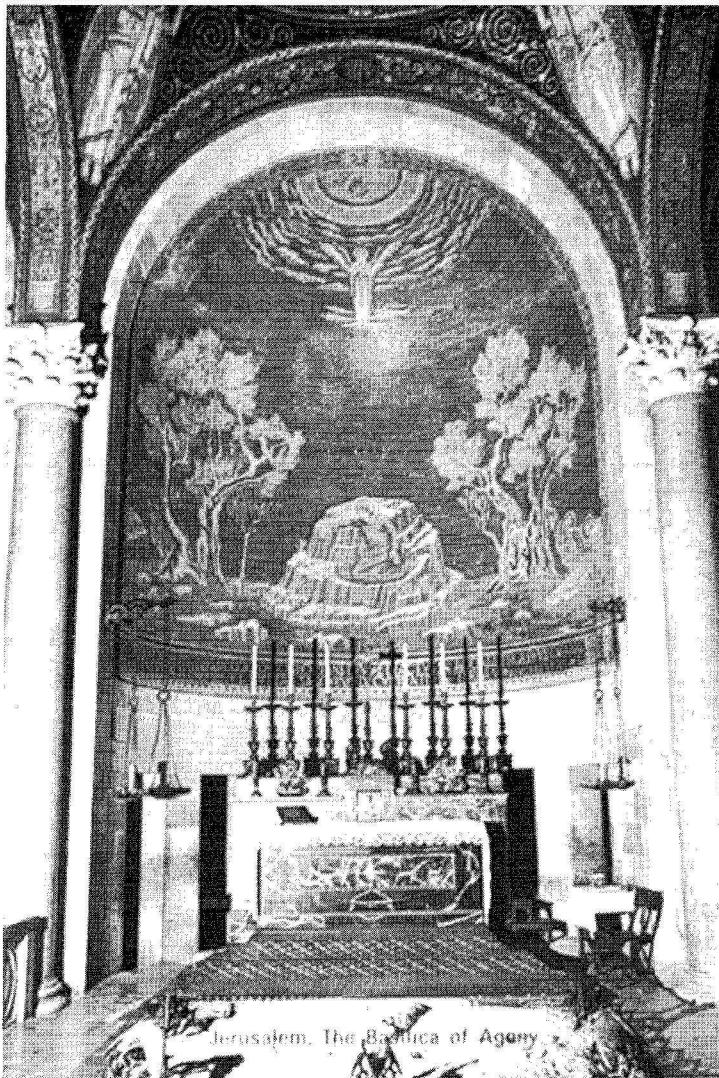

ISSN 0804-0532

Returadr.:
Postboks 264
4350 Nærbø

Bønn til
Jesus:

Å skulle engang blive hold
min kjærlighet til deg.
Da minn meg om Getsemiane
og om din sved for meg!

EDWARD P. HAMMOND